

EPISTOLA

Solos spiritus Pneumaticorum medicorum exemplo magnificat, ijsq; potestatē omnem gubernandi corporis permittit. Temperiem partium adeò negligit, ut eam balneatorum subiectum cum Thessalo cauilletur. Facultibus agendi auctoritatem demit, omni eā spiritibus concessā, qui cum medicaminibus consentiētes, non exspectato facultatum imperio, agant quod velint. Talibus paradoxis Physiologiā inuestit Theophrastus. Non minoribus Pathologiam. Quandoquidem morbos distinctas putat esse substantias, à principiorum impuritate prognatas: alios nimirum corporeos, tum viuos, tum mortuos: incorporeos alios. Mortuos appellat, qui ceu arboris truncus iam tabescens, nullum è corpore nutrimentum allicant, qualis sit in vesica Lapis. Viuos, quos alat corporis naturale promptuarium, ut Sal est ulcerum corrodens. Qui verò derepente tanquam cœlesti influxu hominem exagitant, apoplexiæ, epilepsiæ, paralyses, eos Incorporeos, & Astrales cognominat. In Aetiologya verò caussas sanitatis conseruandæ, morbiq; profligandi non refert in aërem, vel res non naturales ceteras, sed in sola medicamenta, nec ea omnia, sed quæ ad tantam subtilitatem rediere, ut intra